

ansat en Fuldmægtig, der forinden sin Ansættelse som Fuldmægtig havde været ansat som Postekspedient. Saa sagde Statsbanerne: Da Billighed taler for at stille ham lige saa gunstigt med Hensyn til Lønning, som Tilfældet vilde have været, om han vedblivende havde været Postekspedient, tillægges der ham et personligt Tillæg, svarende til Forskellen. Det er ikke andet, der søges om i dette Tilfælde. Da man blev enig om, at de Ingeniører, der havde været beskæftigede ved Statsbanerne uden at være statsansatte, men privatlønnede, skulde ansættes ved Statsbanerne, havde man i Lønningsloven en Bestemmelse om, hvor meget de paagældende skulde have i Løn; men da Ministeren fik konstateret, at de, før de blev ansat i Statens Tjeneste, havde haft mere, end Lønnen vilde andrage, nu de blev ansat, mente man ved Statsbanerne, at Billighed talte for at give dem som personligt Tillæg det, de tabte ved at blive fast ansat. Jeg kunde nævne adskillige andre Eksempler. Det er for Statsbanernes Vedkommende det lidet tiltalende, at naar de stiller sig velvilligt, er det altid, naar vi kommer op i Embedsklasserne.

Gaar vi til de andre Etater, ser vi f. Eks. paa Toldvæsenet, saa var der nogle Pakhusarbejdere under dette, der havde været administrativt lønnede og nu kom ind under Etatslønningsloven i 1914—15, og saa stod der i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget: Det foreslaas, at de paagældende ansættes paa Begyndelsesløn og saaledes, at eventuelle Tab i Indtægt godtgøres ved personligt Tillæg, der dog helt eller delvis bortfalder, efterhaanden som de erhverver Alderstillæg. Vi har i de allersidste Dage i Finansudvalget behandlet Spørgsmaal fra andre Ministerier. Jeg skal nævne et Tilfælde, som er fuldstændig analogt med det, der her er Tale om. Det drejer sig om en Kontorchef i Undervisningsministeriet, som en Tid har fungeret som Kontorchef uden at have kongelig Udnævnelse dertil. Saa bliver han udnævnt til Kontorchef, og saa siger Undervisningsministeriet: Billighed taler for, at denne Kontorchef faar sin Anciennetæt medregnet fra den Tid, han har fungeret uden at have kgl. Udnævnelse. Finansudvalget sluttede sig dertil og sagde: Ja, selvfølgelig taler Billighed for dette. Men et Kontorbud, der i 12 Aar har fungeret som Kontorbud, men lønnet med lavere Løn, for ham vil Statsbanerne ikke være med til at beregne Anciennetæt fra den Tid, han har fungeret

som Kontorbud. Her, hvor det drejer sig om en af de allerlaveste Lønninger, hvor en Mand har saa smaa Indtægter, at hver Øre betyder overordentlig meget for ham, beregner Statskassen sig en lille privat Fortjeneste paa 1,000 Kr. gennem nogle Aar. Det forekommer mig, at det dog skal vides, at det ikke er Rigsdagen, at det ikke er Finansudvalget, der stiller sig afvisende og mener, at naar det drejer sig om et Kontorbud, kan man anlægge en anden Maalestok, end naar det drejer sig om en højt lønnet Kontorchef i et af Ministerierne. Jeg kunde nævne et andet Tilfælde: Der var en Overassistent paa Københavns Personbanegaard, som blev udnævnt til Vigestationsforstander. Han havde haft et personligt Tillæg som Overassistent; nu rykker han op i en højere Stilling, og saa siges der: Da man maa anse det for ubilligt, at en Forfremmelse som den her omhandlede — en Forfremmelse, der svarer ganske til den, der er sket, da Depotarbejderen blev forfremmet til Kontorbud —, hvor det drejer sig om Oprettelse af en Stilling i en højere Lønningsklasse, der skal træde i Stedet for den hidtidige Stilling, skulde bewirke et Tab for den paagældende, foreslaas det, at det Tab, han maatte lide, godtgøres ham som personligt Tillæg. Men jeg indrømmer, at det er igen overfor Embedsklasserne, Statsbanerne siger dette.

Jeg vil saa indtrængende, det er mig muligt, henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde gaa med til at give denne Mand en af de 3 Ting, han søger om, enten medgive ham den Anciennetæt, han har ved i 12 Aar at have fungeret som Kontorbud, lønnet med en lavere Løn, end han burde have, eller lade ham medtage Ancienneteten som Depotarbejder, eller give ham et personligt Tillæg for det Tab, han lider. Her drejer det sig om en af Statsbanernes allerdaarligst lønnede Funktionærer, og jeg vilde meget henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde imødekomme os paa en af de 3 Maader, jeg her har nævnt.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Hassing Jørgensen): Det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]) berettede, at den omtalte Depotarbejder i nogle Aar blev benyttet som Bud i 1ste og 5te Maskinkredses Kontorer, idet man ikke havde Bevilling til Ansættelse af noget Kontorbud og heller ikke havde fuld Anvendelse derfor i de første Aar. Der kom saa det